

Nº 7

St. Cyprien 3/3/39

Maria mero:

Fa uns minuts que el carter m'entregà la teva lletra. No pots figurar-te el consol que em porta. Abir m'entregava una al mestre del poble, aprofitant l'avinentera d'estar aquí entre nosaltres.

Les coses canvien. Aviat, aquesta és la impressió general entre nosaltres, podem sortir d'aquí i tu d'aquí i endegar la nova vida, tan somniada pels dos, car d'ara de la nostra consciència no hem tingut un dia, de pau, aquesta pau que respirarem lluny d'Espanya, sense bombardeigs i sense represions.

Segons notícies ofioses, dintre breu dies, els professionals de l'Enginyament, sortirem d'aquest camp i ens traslladarem a un altre amb condicions millors vora Toulouse. Jo vaig a la 1ª llista que portaven, per tal si hi ha lògica, seré del 1er en sortir. No sé si vosaltres la policia us ha fitcat. No recordo si t'ho deia en alguna altra lletra. Certes farà quinze dies que varem ésser reclamats els de la 1ª llista al Comissari de Policia i ens fitcaren per poder aconseguir el trasllat al camp que més avinent esmentat. Com que el fitcat ha estat llarg, degut al nombre de mestres que s'han concentrat aquí (uns 400), pensen que la cosa no pot anar per llarg ja. Tu les altres lletres ja t'insinuava quelcom referent a gestions a fer. Celebro que Lombardia s'hagi preocupat de vosaltres i tinguen notícies i relació amb l'exterior. Malgrat això no deixis de fer el que et recomans. Pepita Uriz podria molt bé agregar-te a qualsevol lloc o vora seu, i la teva llibertat m'interessa pel dia que nosaltres fora d'aquí, amb més llibertat segurament de moviment poguem treballar per la sortida de França. No et sembla?

Si no ho interpreto malament en la teva d'ara que estàs a Pons i Civis, et diria que Pons no l'haguessis portat junt a un Camp dels preparats pels homes. Millor que millor. Civis i Pons podrien molt

hè treballar fora. Ací heu escrit perquè siguin reclamat, alguns mestres d'edat
avançada entre els hi hem inclòs a Fabrega. Si Fabrega surt i no ve la
solució esperada la sortida meua serà qüestió de dies, doncs m'ha promés
que em tindrà. Amb l'interès meu que si som evacuats al nou Camp no
vull separar-me dels companys. Enten?

Per ací no hi ha Sabatè. Al menys no en tinc notícia, i pensa
que portem ja una llista completa. Puc assegurar que no s'ha trobat en el no-
tre Camp ni en cap dels de S. Cyprien.

També penso escriure avui a en Ferris, malgrat que l'a-
dresa és incompleta. Probaré si la lletra arriba a les seves mans.

Veig que us doneu bona vida. Joestic bé i aguantant millor
que molts companys. El que ací fastigueixa és la colitis eterna. La
guareixes un xic i al menjar novament se't reproduïx. Aquesta
nit he tingut de córrer molt en he arribat justet a la platja. Tornaré
a medicar-me amb bismut i penso que l'aviat estaré bé. Tens colitis i
una gana esfereidora. Jo menjo pa torrat a tot drap, una mica de llet
i xocolata. No provo ni en broma les mongetes ni les lletis. El
problema, com fàcilment pots copsar està en la sortida a un paratge
amb condicions salubres millor, i això sembla que aviat ho acon-
següirem.

No han desfilat per ací els lleidatans encara hi ignoren que
he rebut les noves teves. No obstant desde fa dos dies que al entrar a la xarola
de la fete on visc es la pregunta de ritual. Avui penso que m'ho co-
nixeran per la cara de pasqua que dec fer, i dic dec fer perquè
d'ençà de la sortida de Hammersa no m'he vist enlloc.

En les meves anades i tornades a la platja vauis perdre la
ploma Schifers de la qual tenia confiança treure'n un centenar de francs
Mala pata. No? En fi no val la pena de disgustar-se. El que m'interessa
és la salut i aquesta aguantant ferma. De francs ja en

¶ suite

trobarem més tard.

Integraré el paper que m'indou, a en Poch, encara que dubto que si s'presenta al CRIM de Barna estigui al Bon. Tan aviat em diguin què com ja ho escriuré.

Garet no és ací.

Efectivament no el dia 8 sinó el 9 d'aquest mes farà cinc anys que perdíem el pare. No se'm oblidara. Tinc una gran por per la sort del Ramonet. Oida el seu optimisme per la sort faques' estat positiu. Alim un periòdic francès donava notícia de la llei de Responsabilitats Cívils dictada per Franco. Té 89 articles i considera delictes el haver viscut passivament durant aquest temps. No deixo de veure que seran molts els de Cervera que vetellaran i faran el que puguin per ell, però entre nosaltres s'hi troba i corona a la savola un dirigent de Slesó que estigué pres dels feixistes i conseguí escapar. És un xicot molt seriós i el que costa poca els cabells de punta al mes pintat. Hei el que molts ignoren és que el feixisme dirigit per Itàlia i Alemanya ha perdut aquell sentimentalisme propi dels espanyols que feia que el delictes s'perdes' en mig de les influències i recomanacions. To el que t'aseguro és que a Espanya mentre hi hagi establert el feixisme no penso pas anar-hi. El viure allí seria pitjor del que Dante imaginava en el seu Infern. Suposant que confiat en una llei d'amnistia retornessis allí, a tot hora pensaries que podries venir per mi i el viure seria una constant preocupació.

No podria avui queixar-me. Fa ratet que exercic i amb condicions ben dolentes en quan a comoditat. Faig punt final perquè em reclamen una colla de malalts els productes que donen.

Ara se' que cada dia rebre' noves notícies.

T'estima i et recorda sempre el teu

[Signature]